

інвентаризації.

Зовнішній контроль та аудит фінансової та господарської діяльності бюджетних установ здійснюється Рахунковою палатою - в частині контролю за використанням коштів Держбюджету України, Головною контрольно-ревізійною службою України - відповідно до її повноважень, визначених законом.

Як свідчить світовий досвід бюджетна сфера функціонує ефективно, коли контролюється на предмет дотримання стандартів фінансового управління по всій вертикалі - від бюджетної установи до головного розпорядника бюджетних коштів. При цьому звітність про діяльність контрольно-ревізійних органів свідчить, що більшість бюджетних установ немає проблем щодо підтвердження достовірності фінансової звітності та законності використання бюджетних коштів, а мають проблеми іншого характеру - щодо ефективності використання бюджетних коштів.

З метою сприяння бюджетним установам у забезпеченні правильності ведення обліку, законності використання бюджетних коштів, державного майна, складанні достовірної звітності та організації ефективного внутрішнього контролю необхідно активізувати фінансово-господарський аудит їх діяльності органами державної контрольно-ревізійної служби.

Важливим для цілей бухгалтерського і управлінського обліку вбачається необхідність формування облікової політики. На основі прийнятої облікової політики можна створити достатньо ефективну систему обліку як основного елемента управління установою.

Своєчасне, повне та достовірне відображення проведених операцій дає змогу одержувати релевантну інформацію, на підставі якої приймати обґрунтовані управлінські рішення, аналізувати роботу, здійснювати й контролювати цільове використання засобів на основі затвердженого кошторису, виявляти незаконні витрати, що підвищить ефективність обліку й фінансово-господарської діяльності установи та використання як бюджетних коштів, так і коштів спеціального фонду .

Література:

1. Постанова КМУ «Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 р. »від 16.01.2007

Андрій СИДОРСЬКИЙ

слухач магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: д.н. держ.упр., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Толуб'як В.С.)

УПОРЯДКУВАННЯ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ОРГАНАМИ ВЛАДИ

Сучасна практика діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування свідчить, що ними надається значна кількість різноманітних адміністративних послуг. У той же час у переважній своїй більшості між однотипними органами влади існує відмінність у кількості та назві послуг, що надаються громадянам. На перший погляд відмінність у кількості та назві адміністративних послуг може виглядати досить незначною та пояснюватися тим, що в будь-якому випадку орган влади забезпечує реалізацію прав та свобод громадян на отримання ними послуг. Проте, якщо органу влади на законодавчому рівні визначено надання адміністративних послуг, то доцільним є створення прозорого та зрозумілого механізму їх упорядкування й уніфікації.

До прийняття Закону України «Про адміністративні послуги» (2012 р.) нормативними актами, що регулювали діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері надання адміністративних послуг були постанови Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг» (2009 р.), «Деякі питання надання адміністративних послуг» (2010 р.), «Про Реєстр адміністративних послуг» (2011 р.), які у свою чергу визначили на нормативному рівні терміни: адміністративна послуга, адміністративний акт, стандарт адміністративної послуги. Свого часу прийняття зазначених вище нормативно-правових актів дало можливість розпочати практичну реалізацію принципів відкритості та прозорості у сфері надання адміністративних послуг органами державної влади та місцевого самоврядування.

Ще декілька років тому процедура надання адміністративних послуг з боку органів влади була практично закритою, непрозорою та незрозумілою для пересічного громадянина. Зараз майже кожен орган влади має відповідний стандарт надання адміністративних послуг, у якому визначено: зміст, умови та порядок їх надання. Значну перевагу в упорядкуванні адміністративних послуг та діяльності з їх надання отримали органи влади, в діяльність яких була впроваджена система

управління якістю відповідно до стандарту ISO 9001:2009 [1]. Однак, масштабна реформа запровадження системи управління якістю в органах виконавчої влади, розпочата у 2006 році так і залишилась нереалізованою.

Проблеми в діяльності органів виконавчої влади, на розв'язання яких була спрямована Програма запровадження системи управління якістю в органах виконавчої влади, залишаються актуальними і зараз. Необхідність розроблення програми запровадження системи управління якістю в органах виконавчої влади на думку Літвінова О. В. та Єдинака Я. Б. [2] обумовлена:

- відсутністю єдиних для всіх органів виконавчої влади стандартів і процедур діяльності;
- недостатньою орієнтованістю діяльності органів виконавчої влади на задоволення потреб споживачів, зокрема у сфері надання послуг;
- низькою якістю значної кількості послуг, що надаються органами виконавчої влади;
- потребою у здійсненні додаткових заходів щодо запобігання проявам корупції серед посадових осіб, уповноважених на виконання функцій держави.

Передбачалося, що запровадження системи управління якістю в органах виконавчої влади відповідно до міжнародних стандартів ISO серії 9000 сприятиме оптимізації процесів планування, розподілу ресурсів, а також визначенню додаткових підходів до об'єктивного оцінювання результатів їх діяльності.

Органи місцевого самоврядування, які одними з перших в Україні запровадили систему управління якістю (Бердянська, Вінницька, Комсомольська, Макіївська міські ради), зараз також є лідерами в процесі систематизації адміністративних послуг та організації діяльності з їх надання громадянам. На даний час найбільш успішним вважається досвід Вінницької міської ради, яка є «взірцем» для інших органів місцевого самоврядування.

Аналіз терміну «адміністративна послуга» свідчить, що кінцевим результатом надання такої послуги є певний юридичний статус та/або факт, який повинен бути виражений у вигляді адміністративного акта – це прийняте суб'єктом рішення індивідуальної дії, спрямоване на набуття, зміну чи припинення прав та обов'язків [3].

Отже, невідповідність у назвах одних і тих же послуг, а також їх кількості, що надаються однотипними органами влади призводить як до нерозуміння з боку пересічного громадянина, так і проблем у діяльності

органів влади в цілому. Адже повноваження та сфера дії органів державної влади визначені Законом України «Про місцеві державні адміністрації», органів місцевого самоврядування Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні». Саме в межах вказаних законів органи державної влади та місцевого самоврядування приймають нормативно-правові акти, якими визначають механізм реалізації повноважень органами державної влади та місцевого самоврядування. За таких умов не виключена можливість, що окремих органів влади, з урахуванням особливостей місцевості та умов діяльності, може надавати окрему послугу, відмінну від інших подібних органів. Запровадження чіткого механізму надання адміністративних послуг сприятиме реалізації принципів відкритості та прозорості у діяльності органів влади щодо надання адміністративних послуг.

Література:

1. Державний стандарт України ДСТУ ISO 9001:2009. «Системи управління якістю. Вимоги». Чинний від 22 червня 2009 р.
2. Літвінов О.В., Єдинак Я.Б. Проблеми упорядкування адміністративних послуг органами місцевого самоврядування Режим доступу: www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis.../cgiirbis_64.exe?.
3. Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 лип. 2009 р. № 737. – Режим доступу : www.zakon4.rada.gov.ua.

Віталій СИРОТЮК

слухач магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Велешук С.С.)

КОНТРОЛЬ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Рівень відповідальності державного апарату управління перед суспільством значною мірою залежить від організації контролю в державному управлінні. За період незалежності української держави в країні створені засади розвитку державного контролю, проте наявність розгалуженої системи контролю поки не забезпечує належної його якості.

Проблема здійснення контролю в органах виконавчої влади існує в